

καί κατά τὰ παράγωγά της διὰ νά φανῆ ἡ σημασιολογική της εξέλιξις καθὼς καί ἡ ὀνοματολογική της ἔκφορά. Διὰ τὴν λέξιν *rhyssionomie* ἀναγράφονται 33 διάφοροι τρόποι γραφῆς ἐμφανισθέντες κατὰ τὴν μέσφ τῶν αἰώνων διαδρομὴν της εἰς τὰ λογοτεχνικά κείμενα.

Ἡ ἐξέτασις γίνεται μὲ μεγάλην ἐπιμέλειαν, μὲ συστηματικότητα ὑποδειγματικὴν καί εὐσυνειδησίαν καί διαφωτίζεται ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τὸ ἐξεταζόμενον θέμα, στηρίζεται δὲ εἰς ἀρίστην βιβλιογραφίαν, εἰς ἀποδελτιώσιν ὑπερπεντακοσίων βιβλίων γαλλικῶν, ἰταλικῶν, ἰσπανικῶν καί πορτογαλλικῶν ὄλων τῶν αἰώνων, καί εἰς τὰς μαρτυρίας ἑκατοντάδων ὄλων λεξικῶν τῆς γαλλικῆς γλώσσης γενικῶν, διαλεκτικῶν καί κατὰ συγγραφεῖς, ἐξελεγχομένων 45 092 μαρτυριῶν διὰ τὰ λέξεις ταύτας ἀντληθεισῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως 3. 887. 427 στίχων. Εἰς τὴν μελέτην προσαρτᾶται καί χάριτες τῶν λεξικῶν *raoiois*, ἅτινα συνεβουλεύθη ὁ συγγραφεὺς.

Διὰ τῆς μελέτης ταύτης διεσαφηνίσθη μὲ ἀκρίβειαν ἡ ἀρχή, ἡ προέλευσις, ἡ ὀνοματολογική καί σημασιολογική κατὰ περιόδους ἀλλαγὴ καί ἡ ἀκριβὴς σημασία ἐκάστης τῶν λέξεων, δι' ὧν ἐκφράζεται ἡ γενικωτέρα ἔννοια πρόσωπον. Οὕτω αἱ λέξεις αὐταί, ἐξεταζόμεναι καί παραλλήλως πρὸς ἀλλήλας, λαμβάνουν τὴν ἀκριβῆ ἀπόχρωσιν τῆς ἔννοιας τῶν, ὡς αὕτη καθιερώθη ἀπὸ τὴν μακρὰν λογοτεχνικὴν χρῆσιν δεκάδων γενεῶν.

Διὰ τοιούτων ἐργασιῶν δύναται νά γίνῃ ἀποσαφήνισις τῶν συνωνύμων διαφορῶν ἔννοιῶν καί νά πλουτισθῆ μὲ καθαρότητα καί ἀκρίβειαν ἡ συλλογὴ τῶν λέξεων, τὰς ὁποίας ἐξηγένησε καί ἐπέβαλεν εἰς τὴν γλωσσικὴν χρῆσιν μακρὰ σειρὰ ἐκλεκτῶν συγγραφέων καί ποιητῶν ἐργασθέντων κατὰ τὴν διαδοχὴν τῶν αἰώνων. Ἀθελήτως συγκρίνων τις τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας ταύτης πρὸς τὰ ἐπ' ἑσχάτων εἰσαχθέντα παρ' ἡμῖν καινὰ ἐκπαιδευτικά καί γλωσσικά δαιμόνια ἀναγκάζεται νά κινήσῃ θλιβερῶς τὴν κεφαλήν. Ἰδοὺ π. χ. πῶς διδάσκονται εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς Α' τάξεως τοῦ γυμνασίου (ἔβδομον ἔτος φοιτήσεως) τὰ συνώνυμα τῆς ἔννοιας πρόσωπον : «πρόσωπο' μούρη, μούτρο, μουτσούνα, φάτσα». Δηλαδή οὐδὲν τῶν συνωνύμων τούτων ἔχει ποτὲ εὔρει θέσιν εἰς ἔργον πεζῶν καί ποιητικῶν καθ' ὄλους τοὺς 35 αἰῶνας τῆς λογοτεχνικῆς ζωῆς τῆς Ἑλλάδος, διότι εἶναι ὅλα τόσον ἀηδῆ καί ὕβριστικά, ὥστε μόνον εἰς χυδαίους καί ἀμορφώτους ἀνθρώπους τῆς κατωτάτης κοινωνικῆς ὑποστάθμης εἶναι δυνατόν νά ἀκουσθοῦν. Καί ἐν τούτοις τὰς χυδαιότητας αὐτὰς διατάσσονται νά διδάξουν οἱ Ἕλληνες διδάσκαλοι διὰ νά ἀναγεννηθῆ ἡ χώρα μας, ὡς διεκηρύχθη ὑπὸ τῶν ἀποφασισάντων τὰς καινοτροπίας ταύτας.

ΠΑΝ. Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

* *

«ACTA CLASSICA», ἐτήσιον δελτίον τῆς Ἑταιρείας κλασσικῶν σπουδῶν τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, τόμοι I—V (1958—1962) Cape Town.

Ἡ Classical Association of South Africa ἰδρύθη ἐν Πραιτωρίᾳ τῷ 1956 μὲ σκοπὸν τὴν προώθησιν τῆς σπουδῆς, γνώσεως, ἐκτιμήσεως καί διδασκαλίας τῶν κλασσικῶν μαθημάτων ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀφρικῇ διὰ τῆς σωματειακῆς συνενώσεως ὄλων τῶν καθηγητῶν τῶν κλασσικῶν σπουδῶν, πανεπιστημιακῶν καί γυμνασιακῶν. Ὡς μέσα ἐχρησιμοποίησεν ἡ Ἑταιρεία τὰ συνέδρια, τοπικά καί γενικά, καί τὴν ἔκδοσιν ἐτησίου περιοδικοῦ πρὸς δημοσίευσιν ὁμιλιῶν, πρακτικῶν τῶν συνεδρίων καί ἀρθρῶν ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος καί ἰδίᾳ σχετικῶν πρὸς τὴν σημασίαν τῶν κλασσικῶν σπουδῶν εἰς τε τὰ γυμνάσια καί τὰ πανεπιστήμια καί καταλλήλων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς στάθμης τῆς

